

<<<

la institució**EL TERCER DE CATALUNYA****1.365 MILIONS**

➤ La jove, poc coneguda i potser fins i tot menysvalorada Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), nascuda d'una llei llargament consensuada fa pocs anys, és una institució local que en temps complicats per a tothom navega sense problemes i fins i tot amb vent en popa. El pressupost total consolidat que el ple del consell preveu aprovar aquest migdia puja a 1.365 milions. És una quantitat que situa l'AMB en tercer lloc a Catalunya després dels comptes de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona.

CAPACITAT FINANCERA

➤ Té, segons els seus responsables i tenint en compte totes les evidències, una sòlida situació econòmica. La seva capacitat legal per finançar-se és de les més altes i el seu crèdit entre els que poden deixar diners, també. Els recursos procedeixen de tres fonts: aportacions de l'Estat a través dels ajuntaments, recàrrec sobre l'IBI i taxes per la gestió dels residus que es cobren a través de l'aigua.

POLÍTiques SOCIALS

➤ A més dels 113 milions d'inversió en obres, l'AMB destinarà 212 milions a costejar el sistema de transport, 159 a la gestió de residus i 63 al cycle de l'aigua. 44 més, que no creixen, són de personal i estructura. Fins al 2015 destina a més 160 milions a plans d'estímul de l'economia als municipis i 15 més a polítiques socials dels ajuntaments.

mesos, del drenatge pluvial per evitar inundacions.

En el cas de la reforma dels 3,1 quilòmetres del carrer de Pere IV el cost serà de 8,3 milions d'euros. L'objectiu és convertir el desanglat i caòtic espai en un eix cívic i patrimonial del Poblenou, en un passeig de connexió entre els diferents equipaments culturals que té en el seu àmbit. Es començarà per una primera fase entre els carrers de Bilbao i Roc Boronat, que serà el model per canviar la resta de la via en fases posteriors.

Es modificarà la secció actual reduint l'espai de trànsit per pacificar-lo i donar prioritat als viants. La calçada central tindrà només dos carrils, un de circulació i un altre per a serveis. La vorera del costat muntanya farà 9,4 metres, els carrils centrals 5,6 i la vorera del costat mar, 5 metres. ≡

BARRERES URBANES A CIUTAT VELLA

JULIO CARBÓ

► La prova ► Sandra Bestraten (esquerra) ensenya als seus alumnes les barreres físiques a què s'enfronta una discapacitada en cadira de rodes, ahir.

Pedres a la cadira de rodes

Estudiants d'arquitectura experimenten en la seva pell les dificultats a què s'enfronten les persones amb discapacitats al Casc Antic ≡ **L'accés al metro** encara és un greu problema

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Montserrat Vallès és mare d'Ahmed Sall, un noi de 22 anys que pateix pluridiscapacitat: paràlisi cerebral i altres patologies afegides. Ella, amb 66 anys, empeny amb els seus braços cada matí una cadira de rodes que no és elèctrica perquè el seu fill no pot fer-la anar.

Per Ciutat Vella, esquiven tota mena d'obstacles: pedres, turistes, pendents, motos en carrers de viants i esglaons. El primer problema a què s'enfronten són les escales d'un pis sense ascensor a la plaça de la Llana, i el segon, l'accés al metro, ja que la parada més pròxima, la de Jaume I, no està adaptada, de manera que ha de caminar empenyent la cadira fins a la Barceloneta.

«A l'edifici hi hem instal·lat un pujadescales però només arriba fins a l'entresòl. Els girs de l'entramat entre aquest replà i el nostre encarien el cost. D'aquí al principal el pujo sola, esglaó per esglaó. Faig molta força. Abans era més fàcil; pesava menys i jo era més jove, ara acabo esgotada. L'Ahmed necessita atenció constant. No pot menjar sol, no es pot rentar... Hem demanat un pis de protecció oficial, però no arriba», es lamenta Vallès, que ahir va parti-

cipar juntament amb altres veus de la Comissió de Persones amb Discapacitat del Casc Antic en una classe pràctica amb estudiants de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB) de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

Acompanyats de persones amb diversitat funcional i asseguts en cadira de rodes o amb un bastó i un antifac, els futurs arquitectes van recórrer els barris de Sant Pere, de Santa Caterina i de la Ribera per sentir en la seva pròpia pell el que costa pujar l'esglaó d'una botiga o caminar sense veure les rajoles quan sobresurten de terra. Entrebancades, un cotxe descarregant caixes, bicis per carrers estrets, patinets descontrolats, establiments d'accés impossible, rampes mal col·locades. Una prova d'obstacles en tota regla.

«L'objectiu és que els arquitectes experimentin les dificultats perquè els projectes que realitzin siguin coherents i vagin més enllà del que dicta la normativa», va assenyalar Sandra Bestraten, professora d'Habitatge i Cooperació de l'ETSAB. «Se sorprenen al comprovar fins a quin punt resulta dur obrir una porta des d'una rampa. La ciutat ha de ser més accessible per a tothom», va afegir, mentre observava com una alumna

Les escales dels nombrosos pisos sense ascensor són unes de les principals traves

«Pujo el meu fill esglaó per esglaó. Acabo esgotada», explica una dona de 66 anys

es quedava atrapada en un contraesglaó a l'entrar en una cafeteria. «No puc, rellisca», cridava l'estudiant. «Compte amb la junta de la pedra del terra. La roda quedarà desestabilitzada i es travarà», l'advertia la professora.

Clara Santamaria, tècnica de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de l'Ajuntament de Barcelona, considera que Ciutat Vella és un districte accessible, tot i que encara hi ha barreres per resoldre a la via pública. «El principal problema són les escales. Hi ha molts pisos sense ascensor si el comparem amb altres barris. Hem de conscienciar els tècnics que treballen en el món de la construcció que l'accessibilitat és una qüestió important», considera Santamaria.

Amb una bena als ulls, Inma Simón, estudiant de tercer d'arquitectura, va confessar que no era conscient de l'angoixa que se sent al no veure-hi gens. Marina Cussó, també a tercer de carrera, va assegurar que després d'aquesta experiència «sempre» pensarà la manera de resoldre les barreres arquitectòniques. «Estar en cadira de rodes ens pot passar a tots», va advertir Cussó. ≡

Vegeu el vídeo d'aquesta notícia amb el mòbil o a e-periodico.cat

